

datur legitima filii, ibidem.—Substitutio compendiosa quæ fit à milite post pubertatem filii favore matris, valet ut fideicommissaria, et an ut directa militaris, ibid. n. 11.—facta à pagano per verba directa non valet ultra iempus pubertatis, neque ut fideicommissaria; et quid si testator in tali substitutione adiecit verbum *sine liberis*, vide ibid. n. 19.—Et quid si in testamento apponatur clausula codicillaris, quæ communiter poni solet, ibid. ad fin.—Substitutio compendiosa si fiat à pagano per verbum *substituo*, quod est verbum commune an tunc intra tempora pubertatis valebit jure directo, et post pubertatem jure fideicommissi, vel an in omni tempore sit fideicommissaria, ibid. n. 20.—Substitutio fideicommissaria quæ sit, et quibus verbis fiat, et quando, et à quo; et alia plura vide per gloss. l. 14 per text. ibi, tit. 5 part. 6.

Substitutus	Exemplariter, ex compendiosa, vel compendiosè.
Excludit, vel excluditur, vulgaris admittit, vel an admittatur.	Ex reciproca, vel breviloqua.
Incapax.	Et fideicommissaria, vel per fideicommissum, vel ad.
Pupillariter, vel ex pupillari.	

Substitutus dicitur esse ejusdem qualitatis, quod est illum substituens, præcipuè in castellanis, n. 2 l. 7 t. 18 part. 2.—an debeat poni de scientia iudicis, n. 6 l. 4 tit. 20 part. 5.—castellani an homagium præstare teneantur, n. 5 l. 4 tit. 25 part. 4.—si sit aliquis hæredi incapaci, an talis excludat fiscum, n. 4 l. 22 t. 5 part. 6, et n. 6 ad fin. l. 2 tit. 5 part. 6.—Et an excludat cohæredem incapacis, ibid. n. 5 dict. l. 22.—Substitutus an excludatur filiorum nativitate gravati, et quando, n. 4 et 8 cum aliis ibi, l. 10 tit. 4 part. 6.—si sit aliquis alicui post illius mortem, an excludatur si gravatus ingressus est Religionem; et quid si sit gravatus restituere alteri filio testatoris, n. 8 dict. l. 10 tit. 4 part. 6.—Et an sit aliqua differentia an tales filii, qui nascuntur, sint masculi, vel feminae, vel nepotes ex femina, ibid.—Et an idem sit, sive filii sint jam nati, sive sint nascituri, ibid.—Et quid si gravatus decedat cum filiis incapacibus, vel qui hæredes esse nolunt, vel tales filii sint à pupillo habiti, an per eos substitutus excludatur, ibi, et in n. 11 ibi.—Et quid si filii isti decedant ante mortem ipsius gravati, an per eos substitutus excludatur, ibid.—Et an supradicta procedant in substitutione directa vulgari vel compendiosa, vel fideicommissaria, vel pupillari, ibid. n. 9.—Et an illud eveniat ex legis fictione, vel ex præsumptione juris, et quis in hoc sit effectus, ibi n. 10.—Et quid si fideicommissarius decedat ante gravatum, an jus suum ad hæredes transmittat, ibi n. 12.—Substitutus sub pluribus conditionibus, an ad hoc ut ipse admittatur, necessario requiratur, quod omnes illæ conditiones adimpleantur, an verò sufficiat unam ex eis tantum impleri, et quando, n. 1 l. 15 tit. 4 part. 6.—quando instituto succedit, an debeat habere hæreditatem cum fructibus, n. 4 l. 2 tit. 5 part. 6.—et an substitutio filii exhæredati aliquid relinqui possit per patrem, n. 4 et 5 l. 6 tit. 5 part. 6.—an succedat in

omnibus bonis patris exclusa matre etiam à legitima sua, quando fuit substitutio compendiosa verbis directis per militem filio impuberi facta post pubertatem, et an valeat ut directa militaris, n. 10 l. 12 tit. 5 part. 6.—an admittatur etiam post mortem cujuslibet morientis ad ipsius partem, quando fideicommissum fuit relictum, post mortem aliquorum, an verò omnium mors expectanda sit, n. 4 l. 14 tit. 5 part. 6.—præfertur conjuncto, n. 10 in princ. l. 18 per text. ibi, tit. 6 part. 6.—filio datus si ipse hæreditatem repudiaverit, amplius in damnatum substituti pœnitere non poterit, n. 5 l. 20 t. 6 p. 6.—Et an per dationem substituti vulgaris tollatur suitas, ibidem.—Substitutus datus filio à patre exhæredato, an gravari aliquo modo possit per testatorem, etiam quando tali filio aliquid legavit, n. 8 l. 5 tit. 9 part. 6.—si sit filius naturalis per patrem filio suo legitimo, et naturali, an ad ejus bona admittatur aliis fratribus legitimis, et naturalibus non stantibus, n. 5 l. 52 tit. 9 part. 6.—an esse possit filius spurius vulgariter alicui, si pater illud fecit, n. 5 in fin. l. 10 tit. 15 part. 6.—et an quis possit servire per substitutum, quando ejus industria est electa; et quid si iste decedat opere jam incepto, n. 5 l. 2 et n. 10 l. 9 tit. 8 part. 5.

Substitutus excludit, vel excluditur.—Et substitutus scilicet, si sine liberis decesserit, an excludatur per filium spiritualem, n. 7 in proem. tit. 5 part. 4.—Substitutus an excludatur per legitimatum à Principe, n. 11 in princ. l. 4 tit. 15 part. 4.—si sit aliquis hæredi incapaci, an talis excludat fiscum, n. 4 l. 22 tit. 5 p. 6, et n. 6 ad fin. l. 2 tit. 5 part. 6.—Et an excludat cohæredem incapacis, ibi n. 5.—Substitutus an excludatur filiorum nativitate gravati, et quando, n. 4 et 8 cum aliis ibi, l. 10 tit. 4 part. 6.—si sit aliquis alicui post ejus mortem, an excludatur, si gravatus ingressus est Religionem; et quid si sit gravatus restituere alteri filio testatoris, n. 8 dict. l. 10 tit. 4 part. 6.—Et an sit aliqua differentia, an tales filii, qui nascuntur, sint masculi, vel feminae, vel nepotes, ex femina, ibi.—Et an idem sit sive filii sint jam nati, sive sint nascituri, ibidem.—Et quid si gravatus decedat cum filiis incapacibus, vel qui hæredes esse nolunt, vel tales filii sint à pupillo habiti, an per hoc eos substitutus excludat, ibi n. 11.—Et quid si filii isti decedant ante mortem ipsius gravati, an per eos substitutus excludatur, ibidem.—Et an supradicta procedant tam in substitutione directa vulgari, vel compendiosa, vel fideicommissaria, vel pupillari, ibi n. 9.—Et an illud veniat ex legis fictione, vel ex juris præsumptione, et quis in hoc sit effectus ibi n. 10.—Et quid si fideicommissarius decedat ante gravatum, an jus suum ad hæredes transmittat, ibi n. 12.—Substitutus vulgaris an excludat fideicommissarium, quando institutus repudiet, n. 6 l. 2 t. 5 p. 6.—pupillariter expressè, teiamsi turpis persona sit, an excludat matrem instituti, etiam quoad suam legitimam, n. 5 l. 7 t. 5 p. 6.—an excludatur per illum, in quem hæres transmisit jus deliberandi, dict. n. 6 l. 2 tit. 5 part. 6.—an excludat patrem quando filiusfamilias fuit institutus, et repudiat, vel ante aditionem moritur, ibidem.—an excludat matrem quando substitutio fuit impuberi facta per verba, scilicet:

quisquis mihi hæres erit, sic hæres filio meo impuberi, vide n. 10 l. 5 tit. 9 p. 6.—ex compendiosa substitutione an excludat instituti matrem, et quando, et ad quæ bona admittetur, et quando, sive substitutio ista à milite facta sit, sive à pagano, glos. l. 12 per text. ibi, t. 5 part. 6.—an excludat matrem etiam à legitima sua, et succedat in omnibus bonis patris, quando fuit substitutio compendiosa verbis directis per militem filio impuberi facta post pubertatem, ibi n. 10 dict. l. 12.—excludet matrem filii, etiam à legitima sua, quando succedit ex vulgari in compendiosa comprehensa, et quando filius, cui substitutus fuit, hæreditatem non adivit, ibi.—an excludatur per fiscum, quando fiscus aufert hæredi hæreditatem tanquam ab indigno, n. 2 in med. l. 17 tit. 7 part. 6.

Substitutus vulgari an excludat fideicommissarium, quando institutus repudiat, n. 6 l. 2 tit. 5 part. 6.—Et an per dationem substituti vulgaris tollatur suitas, sive expressè, sive tacitè detur, ibid. n. 7.—Et si plures hæredes instituti sint in diversis temporalibus, et unus decedat, vel repudiet, qualiter alii ad ipsius portionem admittantur, et an pro virili, n. 5 leg. 5 tit. 5 part. 6.—Substitutus an admittatur ex tacita pupillari comprehensa sub vulgari expressa, etiamsi mater pupilli sit in medio, n. 15 leg. 5 tit. 5 part. 6.—si sit incapax, an tunc sub vulgari expressa contineatur tacita pupillaris, ibidem. num. 19.—Et an substituto filii exhæredati aliquid relinqui possit per patrem, num 4 et 5 leg. 6 t. 5 part. 6.—Substitutus succedet ex vulgari in compendiosa comprehensa, quando filius, cui substitutus fuit, hæreditatem non adibit, et excludet tunc matrem filii, etiam à legitima sua, num: 10 leg. 12 tit. 5 part. 6.—vulgaris si sit à patre filio datus, an per hoc institutus, vel præteritus videatur, n. 2 l. 5 tit. 8 part. 6.—an esse possit filius spurius vulgariter alicui, si pater illud fecit, n. 5 in fin. l. 10 tit. 15 part. 6.—ex pupillari substitutione, sive expressa, sive tacita, quæ comprehenditur sub expressa vulgari, vel si fuerit substitutus in re certa alio non dato cohærede, ad quæ bona admittatur, et an ad omnia, patris scilicet et filii, n. 2 l. 7 tit. 5 part. 6.—Et an in pupillari veniat legitima filii cum prælegatis, et an veniant bona per pupillum ante mortem alienata, et quando, ibidem.

Substitutus an admittatur ad majoriam, si tempore mortis testatoris vocatus ab eo nondum natus sit, n. 6 l. 10 tit. 51 part. 5.—non admittitur, si tempore substitutionis non est in rerum natura, vel si decedat ante gravatum, dict. n. 6 dict. l. 10.—an admittatur ad deservendum pro filio muto, vel cæco, vel aliter imperfecto ad successionem feudi, n. 8 l. 6 tit. 26 part. 4.—sub pluribus conditionibus, ad hoc ut ipse admittatur, necessario requiritur, quòd omnes illæ conditiones adimpleatur, an verò sufficiat unam ex eis tantum impleri, et quando, n. 1 l. 15 tit. 4 part. 6.—Et si plures hæredes sint instituti in diversis portionibus, et unus decedat, vel repudiet, qualiter alii ad ipsius portionem admittantur, et an pro virili, n. 5 l. 5 tit. 5 part. 6.—Substitutus admittitur, quando hæres hæreditatem non adivit, nec jus accrescendi transmisit, num. 5 l. 4

tit. 5 part. 6.—an admittatur ex tacita pupillari, quæ sub vulgari expressa continetur, etiamsi mater pupilli sit in medio, num. 15 l. 5 tit. 5 part. 6.—ad quæ bona admittatur, et an ad omnia, patris scilicet et filii, si substitutus sit ex pupillari substitutione, sive expressa, sive tacita, quæ comprehenditur sub expressa vulgari, vel si fuerit substitutus in re certa, alio non dato cohærede, n. 2 l. 7 t. 5 part. 6.—Et an in publici veniat legitima filii cum prælegatis, et an veniant bona per pupillum ante mortem alienata, et quando, ibid. in dict. n. 2.—Substitutus pupillaris an admittatur vigori substitutionis, quando pupillus dedit se alio in arrogationem; et quid si decesserit arrogator, vel ex Papæ dispensatione pupillus ingrederetur Religionem, vel à parente traderetur monasterio, n. 8 l. 10 tit. 5 part. 6.—pupillariter an admittatur, etiamsi testamentum ex causa præteritionis, vel exhæredationis rumpatur, vel agnatione posthumi, d. n. 15 et 17 dict. l. 10.—exemplariter an admittatur, quando furiosus pervenit ad sanam mentem, si postea ad furorem redierit, n. 9 l. 14 ibi.—ex compendiosa substitutione an excludat instituti matrem, et quando, et ad quæ bona admittatur, et quando, sive substitutio ista à milite facta sit, sive à pagano, glos. l. 12 per text. ibi, t. 5 part. 6.—admittitur statim quòd hæres repudiat, etiam quando institutus possit juvari beneficio restitutionis, vel suitatis, n. 6 l. 2 t. 5 part. 6.—an admittatur excluso patre, quando filiusfamilias fuit institutus, et repudiat, vel ante aditionem moritur, dict. n. 6.—qualiter admittatur ex reciproca, vel breviloqua substitutione, gloss. leg. 15 per text. ibi, t. 5 part. 6.—ad fideicommissum non admittitur, quando gravatus intravit Religionem, et quando ab eo fuit post mortem ipsius gravati relictum, et quando in isto casu statim restitui debeat, n. 4 l. 14 t. 5 part. 6.—an admittatur statim post mortem cujuslibet morientis ad ipsius partem, quando fideicommissum fuit relictum post mortem aliquorum, an verò omnium mors expectanda sit, n. 4 l. 14 t. 5 part. 6.—fideicommissarius an admittatur statim ad fideicommissum, si hæres hæreditatem adire noluerit, an verò necessaria sit coactio; et quid hodie jure regni, n. 12 dict. l. 14.—si sit filius naturalis per patrem filio suo legitimo, et naturali, an ad ejus bona admittatur aliis fratribus legitimis, et naturalibus non stantibus, n. 5 l. 52 t. 9 p. 6.

Substitutus incapax, et si sit aliquis hæredi incapaci substitutus, an talis excludat fiscum, n. 4 l. 22 t. 15 p. 6, et n. 6 ad fin. l. 2 t. 5 part. 6.—Et an excludat cohæredem incapacis, ibi n. 5 dict. l. 22.—Substitutus si sit incapax, an tunc sub vulgari expressa contineatur tacita pupillaris, n. 19 l. 5 t. 5 part. 6.—Et an substituto filii exhæredati aliquid relinqui possit per patrem, n. 4 et 5 l. 6 t. 5 part. 6.

Substitutus pupillariter, et an substitutus ex tacita pupillari, quæ sub vulgari expressa continetur, admittatur, etiam si mater pupilli sit in medio, n. 15 l. 5 t. 5 part. 6.—si sit incapax, an tunc sub vulgari expressa contineatur tacita pupillaris, ibid. n. 19.—ex pupillari substitutione, sive expressa, sive tacita, quæ comprehenditur sub expressa vulgari, vel si substitutus in re

certa alio non dato cohæredere, ad quæ bona admittetur, et an omnia patris, scilicet et filii, n. 2 l. 7 t. 5 part. 6.—Et an in pupillari veniat legitima filii cum prælegatis, et an veniant bona per pupillum ante mortem alienata, et quando, ibi.—Substitutus pupillariter expressè, etiamsi turpis persona sit, an excludat matrem substituti etiam quoad suam legitimam, dict. n. 3 dict. l. 7.—pupilli an teneatur matrem ipsius pauperem alimentare, ibid. in fine.—pupillaris debet esse capax tribus temporibus, n. 4 dict. l. 7.—pupillariter quia bonis succedit, an omnia bona pupilli agnoscere debeat, vel in parte pupilli hæreditatem acceptando, et paternam repudiando, vel è contra, et quando, et qualiter hoc procedat, per gloss. l. 8 per text. illum ibi, t. 5 part. 6.—pupillariter filio arrogato, in quam partem succedere possit vigore substitutionis, gloss. l. 9 ibi.—si sit aliquis impuberi, ex quibus causis ejus substitutio expiret, gloss. l. 10 per text. ibi, t. 5 part. 6.—pupillaris an admittatur vigore substitutionis quando pupillus dedit se alio in arrogationem, et quid si decedat arrogator, vel ex Papæ dispensatione pupillus ingrederetur Religionem, vel à parente traderetur monasterio, n. 8 dict. l. 10.—pupillariter an admittatur, etiamsi testamentum ex causa præteritionis, vel exhæreditionis rumpatur, vel agnatione posthumi, n. 15 et 17 dict. l. 10.—an succedat in omnibus bonis patris matre exclusa etiam à legitima sua, quando fuit substitutio compendiosa verbis directis per militem facta filio impuberi post pubertatem, et an valeat ut directa militaris, n. 10 l. 2 t. 5 part. 6.—an excludat matrem, quando substitutio fuit impuberi facta per verba, scilicet: *quisquis mihi erit, sit hæres filio meo impuberi*, v. n. 10 l. 5 t. 5 part. 6.

SUBSTITUTUS EXEMPLARITER an admittatur, quando furiosus pervenit ad sanam mentem, si postea ad furorem redierit, n. 9 l. 11 t. 5 part. 6.—quis esse possit filio mentecapto, cum exemplariter pater substituit, et an extraneus, et quando, et iste matrem excludat, n. 6, 7, 8 et 10 dict. l. 11.

SUBSTITUTUS EX COMPENDIOSA substitutione an excludat instituti matrem, et quando, et ad quæ bona admittatur, et quando, sive substitutio ista à milite facta sit, sive à pagano, gloss. l. 12 per text. ibi, t. 5 part. 6.—an succedat in omnibus bonis patris matre exclusa etiam à legitima sua, quando fuit substitutio compendiosa verbis directis per militem facta filio impuberi post pubertatem, et an valeat ut directa militaris, n. 10 dict. l. 12 t. 5 part. 6.—succedat ex vulgari in compendiosa comprehensa, quando filius, qui substitutus fuit, hæreditatem non adivit, et excludet tunc matrem filii etiam à legitima sua, dict. n. 10 in fine.—ex compendiosa an debeat habere prælegata, et donationes, quas pater filio fecit, an verò debeant remanere apud matrem, n. 12 ibid.—compendiosè etiam sibi restituitur hæreditas, an possit fructus inventos petere, et quos, ibi n. 15.—nihil habebit ex substitutione compendiosa facta in testamento puberi per paganum, quia nulla est, n. 19 in fin. dict. l. 12.

SUBSTITUTUS EX RECIPROCA, VEL BREVILOQUA substitutione qualiter admittatur, gloss. l. 15 per text. ibi, t. 5 p. 6.

SUBSTITUTUS FIDEICOMMISSARIUS, vel per fideicommissum, vel ad fideicommissum.—Et quid si substitutus fideicommissarius decedat ante gravatum, an jus suum ad hæredes transmittat, n. 12 l. 11 t. 4 p. 6.—Substitutus fideicommissarius an excludatur per substitutum vulgarem, quando institutus repudiat, n. 6 l. 2 t. 5 p. 6.—Et an per dationem substituti vulgaris tollatur suitas, sive expressè, sive tacitè detur, ibi n. 7 in fin.—Et si plures hæredes sint instituti in diversis portionibus, et unus decedat, vel repudiet, qualiter alii ad ipsius portionem admittantur, et an pro virili, n. 5 l. 5 tit. 5 part. 6.—Substitutus ad fideicommissum non admittitur, quando gravatus intravit Religionem, quando ab eo fuit post mortem ipsius gravati relictum, et quando in isto casu statim restitui debeat, n. 4 l. 14 tit. 5 part. 6.—an ad fideicommissum admittatur statim post mortem cujuslibet morientis ad ipsius partem, quando fideicommissum fuit relictum post mortem aliquorum, an verò omnium mors expectanda sit, n. 4 dict. l. 14 t. 5 part. 6.—fideicommissarius an statim ad fideicommissum admittatur, si hæres hæreditatem adire noluerit, an vero necessaria sit coactio; et quid hodie jure regni, n. 12 dict. l. 14.—Substituere an possit unus testis pro alio in testamentis, et quando, n. 11 l. 1 tit. 1 part. 6, et vide supra in verbo SUBSTITUTIO.

SUBVENIRE cui potius teneatur filius, patri carnali, vel spirituali, n. 1 in proem. tit. 7 part. 4.—prius tenetur qui sibi ipsi, demum proximo suo, n. 11 in med. l. 4 tit. 5 part. 5.

SUCCEEDERE, et in successione regni debet attendi quis sit de sanguine illo, et ille succedet in regno, etiam si sit in millesimo gradu, n. 1 l. 9 tit. 4 part. 2.—an possint simul patri filii legitimi, et filii legitimi, et quando, n. 2 l. 9 tit. 15 part. 4.—an possit nepos ab avo in filium adoptatum stantibus filiis legitimis sui avi, et patris adoptivi; et quid hodie jure noviori per leges Tauri, n. 3 l. 10, et n. 5 l. 8 tit. 16 part. 4.—an possit filius clerici matri suæ, n. 5 l. 3 tit. 21 part. 4.—an possit patronus liberti decedenti sine testamento, quando ab eo operas exegerit, et an propter istam operarum exactionem jus patronatus amittat, sicuti amittit per eam jus contratabulandi testamentum liberti, n. 10 l. 11 tit. 22 part. 4.—in feudo an possit filius masculus ex filia, quæ ad feudi successionem excluderetur, n. 2 l. 6 tit. 26 part. 4.—qui impediuntur in feudis, n. 8, 9, 10, 11, et 12 l. 6 per text. ibi, tit. 26 part. 5.—an possit collateralis collateralis in feudo suo, et quando, n. 2 l. 7 tit. 26 part. 4.—an possit in majoria ingratus possessor, quando ipsi est in ulteriori loco, non in primo, n. 1 l. 10 tit. 4 part. 5.—non potest filius in bonis patris in pluribus casibus, gloss. l. 4, 5 et 6 per text. ibi, tit. 7 part. 6.—an possit filius catholicus in bonis sui patris hæretici, n. 2 l. 7 per text. ibi, tit. 7 part. 6.—an possit frater in bonis sui patris, qui fratrem occisit; et an filius in bonis sui patris, si ipse suum patrem, et ipsius avum occisit, n. 12 l. 15 tit. 7 part. 6.—qualiter possit pater, vel mater filio suo, vel descendenti sine testamento decedenti, et non relictis filiis; et quid si fratrem habet defunctus, et quid hodie jure regni, gloss.

l. 4 per text. ibi, tit. 15 part. 6.—qualiter possint filii naturales, vel alii matribus suis, vel è contra, gloss. l. 11 per text. ibi, tit. 15 part. 6.—an possit filius incestuosus, vel ex damnato coitu natus matri suæ, vel consanguineis ex parte matris, vel ipsi ei, n. 5 l. 10 tit. 15 part. 6.—an possit sibi invicem fratres naturales ex eodem patre tantum, vel ex eadem matre tantum, et quando, gloss. l. 12 ibid.—qualiter possit judæus suis parentibus judæis, n. 5 l. 6 per text. ibi, tit. 24 part. 7.

SUCCEEDENS in emphyteusim si sit filius, non tenetur solvere laudemium, et quare, n. 4 l. 21 tit. 50 part. 6.—Succedentes non hæreditario jure an ad confectio-nem inventari teneantur, n. 1 l. 5 tit. 6 part. 6.

SUCCESSIO juris patronatus inter hæredes fit in stirpe, et non in capite, et ad quid hoc serviat, n. 2 l. 8 tit. 15 part. 1.—in bonis alicujus non datur per pactum, n. 7 l. 15 tit. 11 part. 5.—Successiones à matrimonio pendent, n. 8 l. 2 tit. 14 part. 4.—Seccessio patris an eadem detur inter filios legitimos, et legitimos, num. 2 leg. 9 tit. 15 part. 4.—Et quis præferatur in successione filii arrogati, an pater naturalis, vel adoptivus, num. 5 in fin. l. 10 tit. 16 part. 4.—Successio an detur in bonis matris, quando ipsa ex clerico filium suscepit, num. 5 l. 5 tit. 21 part. 4.—an sit perpetua descendentibus masculis ultra nepotem in rebus feudalibus, n. 7 l. 6 per text. ibi, tit. 26 part. 4.—in majoria si impediatur inobediens patri, vel possessore ipsius, an ad hoc debeat intelligi de illo tantum, qui erat in primo gradu, an verò de illo, qui erat in ulteriori loco, et sperabat succedere, n. 1 in fin. l. 10 tit. 4 part. 5.—habet naturam relationis ad tempus mortis, et inspicitur prioritas, quæ tunc in rerum natura versatur, n. 6 in princ. l. 28 tit. 8 part. 5.—Et an pactum de futura successione valeat, et quando sic, et an tunc statim oriatur obligatio, licèt exactio suspendatur, n. 1 l. 33 tit. 11 part. 5.—Et tale pactum est contra bonos mores, neque firmatur juramento, et de rationibus quare non valet, ibi n. 2 et 3 per text. ibi.—Et an in militibus, vel in favorem piæ causæ, vel liberorum sit contrarium dicendum, ibi n. 5.—Successio ex quibus causis non detur filiis in bonis sui patris, gloss. l. 4, 5, 6 et 7 per text. ibi, t. 7 part. 6.—Et an filius excludatur à successione ab intestato, vel frater propter ingratitudinem ab eis commissam, et illis probata sit, et pater, vel mater testamentum non fecerunt, n. 1 l. 8, et n. 9 l. 12 per text. illum ibi, tit. 7 part. 6.—Successio inter judæos quando parentibus succedunt, an secundum legem Mosaycam, vel secundum jus commune sit, n. 5 l. 6 per text. ibi, tit. 24 part. 7.

SUCCESSIO AB INTESTATO, vide supra in verbo INTES-TATUS.

SUCCESSOR	Singularis.
In majoria, vel in feudo,	In beneficio, episcopatu,
vel feudi.	vel in dignitate.
Regis.	

SUCCESSOR favore fisci tenetur illi debitum solvere de quibuscumque bonis à testatore habitis, etiamsi hæreditati reuuntiet, n. 1 l. 4 tit. 15 part. 2.—Successores an stringantur juramento prædecessorum, ita quòd sint

perjuri, et quæ obligatio ex hoc juramento resultet, n. 11 l. 5 tit. 15 part. 2.—an conveniatur ex contractu prædecessoris in loco, in quo prædecessor contraxit, n. 10 vers. 4 extende, leg. 52 tit. 2 part. 5.—in officio quando possit de causis prædecessoris suo commissis cognoscere, num. 8 l. 47 tit. 18 part. 5.—qui alienationi rei prohibita consentit, in pœnam incidit, sicuti ipse prædecessor, qui illam vendidit, num. 1 leg. 40 tit. 26 part. 4.—Et an in pœnam incidat, si alienet in eum, qui proximo loco succedere debet in majoria, dict. num. 1 in 7 quæst.—Successor impeditus simpliciter permutare, an alienare, vel aliter rem diminuere possit, n. 4 quæst. 54 d. l. 10 t. 26 p. 4.—qui esse debet, si nolit rem à prædecessore suo alienatam redimere, an alius successor ad hoc admittatur, n. 1 quæst. 17 et 18 leg. 10 tit. 26 part. 4.—Successores villarum, et castellorum etiam jure hæreditario ad homagium Regi præstandum tenentur, n. 1 leg. 25 tit. 15 part. 2.—an preventur successione propter prædecessorum delictum malitiosè commissum, n. 9 l. 1 tit. 15 part. 4.—Successor in quibus restitutionibus faciendis gravetur ex pacto cum prædecessore suo factum, n. 5 quæst. 4 l. 10 t. 26 part. 4.—in donatione aliqua alicui ad tempus facta, illo elapso, an dominus, vel nudus minister esse dicatur, n. 5 leg. 7 per textum ibi, tit. 4 part. 5.—in Prælatu, Papatu, vel altera dignitate, tenetur stare locationi prædecessoris, n. 4 l. 2 tit. 8 part. 5.—Et Papa in vita sua non potest sibi eligere successorem, et quare, dict. n. 4.—Successor bene potest revocare male gesta prædecessoris sui, et qualiter hoc fieri possit, ibi.—an possit infringere divisionem factam inter vassallos de aliquibus redditibus, si illam fecerunt auctoritate sui domini prædecessoris, n. 4 quæst. 2 dict. l. 2 t. 8 p. 5.—an teneatur stare facto prædecessoris; vide supra in isto verbo, et n. 11 l. 24 tit. 15 part. 5.—ab intestato eò quòd testamentum non fuit solemne, an teneatur naturaliter hæredibus institutis in eo, n. 1 ad fin. l. 31 t. 14 p. 5.—in dignitate non dicitur eadem persona cum defuncto, n. 6 l. 15 tit. 9 part. 7.

SUCCESSOR in majoria, vel feudi an teneatur stare contractui locationis facto per prædecessorem, n. 2 in fin. l. 9 tit. 17 part. 1.—in majoria an possit majoriam acceptare, et repudiare hæreditatem, n. 1 l. 4 t. 15 p. 2.—in majoria nova à patre facta, si deficerent alia bona, successor tenebitur ad debita facta ante majoriam, dict. n. 1.—in majoria an possit à defuncto gravari in fructibus majoriæ, si ejus non fuit hæres, quando majoria esset antiqua, ibid. ad fin.—in majoria an teneatur ad arrhas per prædecessorem uxori promissas, et an pro eis solvendis debeant accipi bona majoriæ, ibidem in fin.—majoriæ si hæres constituentis non sit, an teneatur solvere pretium rei emptæ per constituentem majoriam, ut illa res sit in majoria, an verò ipse non, sed hæres constituentis, n. 1 l. 4 t. 15 p. 2.—in majoria an teneatur solvere expensas factas in ea à possessore ipsius majoriæ, n. 4 l. 41 t. 28 p. 5.—in majoria an damnum recipiat in sua successione, si possidens majoriam studiosè et sub malitia delictum committat, vel ipse in illam succedere non possit, quando propter